

Előfizetési feltételek

Amennyi házhöz hordva vagy vidékre postán küldve:
 6 fjt — kr.
 3 fjt — kr.
 1 fjt 50 kr.

Hirdetések díja:

Centiméterenként 3 kr. Kereskedő-
 ságyarok külön árkedez nem-
 ten részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyit tér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal:

Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papir-
 árugyár részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,

hova ugy a lap szellemi részét illető
 közlemények, mint az előfi-
 zetések és hirdetések bér-
 mentesen küldendők.

Kéziratok nem adatkak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Üdvözlét Debreczennek.

Örömmel üdvözljük a debreczeni főiskola akadémiai
 tanácsát azon nemes elhatározásáért, hogy a városunk-
 ki felállítandó Bethlen Gábor szobor alap javára hang-
 sonyt rendez. Üdvözljük a legmagyarabb város hazá-
 s ifjúságával együtt annak áldozatkész és minden szép-
 s, nemesért lelkesedni tudó közönségét. Legyen nemes
 s példák mindazok előtt, kiket a nemzeti ideálok még
 s alkésítenek s akik az ideálokban keresik és találják
 s nemzeti létünk legbiztosabb alapját.

Bethlen Gábor erdélyi fejedelem dicső nevét ismeri
 minden magyar ember, de ismerjük és tisztel-
 s különösen mi protestánsok, hiszen tudjuk, hogy
 s világra szóló harczeit hazánk alkotmányáért és vallás-
 s szabadságáért folytatta. Ezekért áldozta föl egész élet-
 s, családi boldogságát és virágzó országának összes
 s erőit. És ennek a nagy fejedelemnek még a régi Erd-
 s területén sehol méltó emléke nincs. A
 s gyulafehérvári várban, az ő híres fejedelmi udvartar-
 s tásának székhelyén, a halának és kegyeletes megemlé-
 s kesnek minden emlékeztető jele hiányzik.

A mi ezélünk az, hogy Nagy-Enyeden maradandó
 s emléket állítsunk Erdély Mátyás királyának, kit ha-
 s zaja, nemzete és vallása érdekében kifejtett áldásos
 s munkálkodásáért Hunyadi Jánossal, Zrínyi Miklóssal és
 s Boeska Istvánnal együtt a hazaszeretet örök mintá-
 s kepeül állít az egész magyar nemzet elé maga a leg-
 s alkotmányosabb, dicsőségesen uralkodó király. Az a
 s szobor, mely szeretett királyunk ohajtására készül,
 s hirdetni fogja a Bethlen Gábor dicsőségét Budapesten,
 s az ország szívében, ez pedig, amelyet mi akarunk a
 s nemzet áldozatkésziségeivel létrehozni, a nagy fejed-
 s lem nevét, hazaszeretetét itt fogja hirdetni Erdély
 s berezei között, dicsőségének színhelyén, egyik ma is
 s virágzó nagy alkotásának, a Bethlen-kollégiumnak kö-
 s zelében. Ez a szobor majd megtestesülése lesz annak
 s a tiszta magyar nemzeti eszmének, amelyet ő képví-
 s selt, s mint a nemzeti ügynek védő szelleme, folyton
 s itt fog lebegni e nemzetiségek által lakott vidékek fö-
 s lött, összetartásra és hazaszeretetre intve az itt lakó
 s kevés magyarságot.

Ezen emlékszobor megalkotásához nyújtja segítő
 s kezét a debreczeni főiskola akadémiai ifjúsága, midőn
 s alkalmat ad arra, hogy Debreczen, a legmagyarabb
 s város, szintén röhassa le háláját, kegyeletét Erdély leg-
 s dicsőbb fejedelmének emléke iránt.

En Debreczent hazánk összes városai között mindig
 s a magyar nemzeti szellem leghivatottabb letéteménye-
 s enek tekintetem. Tan az Isten is azért áldotta meg
 s ezt a várost annyi földi jóval, hogy örök időkön ke-
 s resztül, bármily csapások között, a tiszta, hamisítatlan
 s magyar nemzeti szellemnek lehessen a képviselője. Ott
 s látjuk a nevét mindenütt a legelső között, ahol szent
 s nemzeti érdekekről van szó; anyagilag segít, szavának
 s nagy erkölcsi súlyával támogat minden olyan törek-
 s vést, amely nemzeti erősödésünket bámi tekintetben
 s is elősegíti. Ezért tekintjük mi rendkívül nagy erköl-
 s csi nyereségnek azt, hogy a Bethlen Gábor szobor
 s ügyében az első nagyobb szabású mozgalom éppen Deb-
 s reczenben indult meg. A főiskola akadémiai ifjúsága a
 s tanárkarnak és a város közönségének pártfogása mel-
 s lett bizonyára olyan Bethlen-ünnepélyt fog rendezni,
 s mely egyfelől a nagy fejedelem emlékéhez, másfelől a
 s magyarországi protestáns metropolisanak nagy
 s nevéhez méltó lesz.

A Bethlen Gábor szobor hirdetni fogja majd — a
 s nagy fejedelem örökké élő dicsőségén kívül — azt,
 s hogy a magyar nemzet soha sem zárkozott el a vilá-
 s gortörténet alakulását irányító eszmék elől s minden idő-
 s ben voltak nagy férfiak, akik hogyha kellett karddal
 s is érvényt tudtak szerezni nemzetünk jogos követel-
 s seinek. Meg fogja örökíteni ez a szobor annak a nagy
 s és bölcs fejedelemnek emlékét, aki az igazi vallásos-
 s ságot mindig szerencsésen össze tudta egyeztetni a
 s hazaszeretettel.

Ismételen üdvözljük a debreczeni főiskola lelkes
 s ifjúságát, amiért Bethlen Gábor Nagy-Enyeden állítandó
 s szobrának ügyét legelső sorban karolta fel s ez által
 s a dicső szabadsághősnek, Erdély legnagyobb fejedelmé-
 s nek emlékéhez az első alapkövet letette.

Bartók György Szászvároson.

— Saját tudósítónktól. —

Dr. Bartók György ref. püspök vasárnap d. u.
 s érkezett szászvárosi otthonába, hol nagy lelkesedéssel
 s és ünnepekkel fogadták az egyházközség volt nép-
 s szerű lelkészét, most az erdélyi reformátusok főpász-
 s torát, aki egy csapásra hódította meg egész egyházke-
 s rületének szeretetét és nagybecsülését. A vasuti ál-

lománál már a kora délutáni órákban tolongott az
 s emberáradat, Szászváros és vidékének magyarsága
 s gyűlt össze üdvözölni az új főpásztort. Mikor a vonat
 s berobogott, hatalmas éljenzésben tört ki a százakra
 s menő közönség, midőn népszerű főpásztort és nejét
 s megpillantotta. Amint kíséretükkel a Perronra léptek,
 s a szászvárosi egyházközség tagjai, a szászvárosi és vi-
 s déki magyar lakosság nevében Sylvester Domokos,
 s az erdélyi részek ez a kiválóan ékes szavu nagy
 s papja üdvözölte, könnyeket esalva százak szemébe
 s gyönyörű beszédével. Sylvester Domokosné pedig a
 s hölgyek nevében gyönyörű bokretát nyújtott át a püs-
 s pök nejenek. Bartók meghatóttan köszönte meg a
 s meglepően szép és szívelyes fogadtatást. Két négyes-
 s fogat felvirágozva, lobogós ingü nemzeti pántlikás
 s személyzettel, négy esatlóstól vezetve, állt elő. Egyik
 s kocsin a püspök és Sylvester, a másodikon a püspökne
 s és Sylvesterné foglaltak helyet s lelkes éljenzugás kö-
 s zepette indultak be a városba, kísérve az egész közön-
 s ségtől, amely 25—30 kocsin követte a püspököt a vá-
 s rosba. A városban az utcákon mindenütt ünneplő
 s közönség várta az érkezőket; az ablakokból pedig
 s hölgyek gyönyörködtek a szép felvonulásban.

A „Kun-kollégium“ előtt a kollégium előjárósága,
 s tanárkara és az ifjúság nevében Simon Ferencz
 s kollégiumi igazgató üdvözölte Bartókot, ki válaszában
 s a hírneves kollégium hivatását vázolvá, jelét adta an-
 s nak, mennyi nemes vágyat, mennyi magasztos eszmét
 s ápol és ohajt valóítani a kalvinizmus és a magyarság
 s jövendő dicsőségére.

Megérkezés és rövid pihenés után zárandoklás helye
 s lett a szászvárosi papi lak. Bartóknak születésnapja is
 s lévén a megérkezés napja és névnapja is következvén:
 s küldöttségek, testületek, egyesek tolmácsolták szeren-
 s csekívánataikat és ünneppé tették e napot ugy az új
 s püspökre és családjára, mint az egész városra nézve.

Színház.

Szombaton adatta elő Rakodeczay a színi idényben a
 s legrosszabb darabot. Nem értjük, hogy ily finom izlésű,
 s válogatos igazgató miként tarthat műsoron ily fércz-
 s művet, mint Törös „A z örmény“ című, Isten tudja
 s minő zsauerü, állítólagos darabját. Legjobb, ha a da-
 s rabról egyáltalán nem emlékezünk meg és csak azt

TÁRCZA.

A jellemzés.

— Irta: Szeredai Leo. —

Minthogy az embernek nem jó egyedül élni, tehát
 s Tükörváry Loránt mindjárt virágvasárnapján, mikor az
 s új színtársulat megalakult, szétnézett a tagok közt és
 s úgy találta, hogy a kis Rózsa Lenke, a másodékesnő,
 s nekinek a föllépésétől a direktor sokat várt, igen csinos
 s leány. Igen csinos és igen formás. Azonkívül fiatal is,
 s szép is.

Hát odalép hozzá, és egész egyszerűen, minden be-
 s vezetés nélkül azt mondta neki:

— Mit gondolsz Lenke, hátha együtt laknánk?

A leány, aki addig kóristáné volt valamelyik fővárosi
 s színháznál és azért szegődött el vidéki társulathoz,
 s mert az ambíció sarkalta és mert belátta, hogy Buda-
 s pesten sohase fogja többre vinni a kóristaságnál, tető-
 s től talpig végignézte Tükörváryt, a jellemzészt, aztán
 s megelégedetten nézett a férfi szemébe és azt felelte:

— Ha úgy gondolod, én nem bánom! . . . Megpró-
 s bálhatjuk egymással!

Mert hát Thalia népe közt ez így szokás a vidéken.
 s Összeállnak, házasságra lépnek egy esztendőre, két
 s esztendőre, a szerint, hogy mennyi ideig vannak együtt
 s annál a társulatnál. Ha letelt a szerződés és a sors
 s úgy akarja, hogy az egyik erre menjen, a másik meg
 s arra, szépen kezet fognak és elbucszkodnak.

— Isten veled, gondoldj néha rám!

És vége a házasságnak.

Nagyon egyszerű, kipróbált és jó dolog ez így.

Vannak, akik hűségben megmaradnak egymás mel-
 s lett esztendőig. Nem szerződnek el egymás nélkül,
 s nem hagyják el egymást. Talán már arra is volt eset,
 s hogy egy ilyen pár életfogytig együtt élt.

Ilyen színész-házasságra léptek Tükörváry Loránt
 s meg Rózsa Lenke is. Ugy gondolkoztak mind a ketten,
 s hogy így együttesen mégis csak könnyebben viselhetik
 s el az életet és az élet nyomorúságait. A férfinak 80
 s forint gázsija volt, a leánynak pedig száz. Az együtt
 s száználcvan forint egy hónapra s ennyi pénzből egész
 s jól megélhet egy pár ember. És a férfinak legalább
 s van, aki gondozza a holmiját (mert hiába, de az ilyes-
 s mihez mégis csak jobban ért a nő), a leánynak pedig
 s van, aki este, az előadás után hazakísérje. Legalább
 s nem molesztálják az utcán, amíg hazáig ér.

Együtt fogadtak lakást és a Lenke neve már más-
 s nap ugy jelent meg a színlapon, hogy „T. Rózsa
 s Lenke.“

És azontul csak ugy is emlegették egymást, hogy:

— A feleségem.

Meg:

— A férjem.

Nagyon elégedettek voltak és nagyon szépen meg-
 s voltak egymás mellett. A társulat többi tagja ugy ta-
 s lálta, hogy össze is illenek, mert hát im, rangban is
 s körülbelül egyenlők, mivelhogy Emma másodékesnő,
 s az ura pedig jellemzészt, még pedig igen jeles a
 s maga szakmájában és nagyon karakteres ember, aki
 s egyszer már párbajt is vívott egy kritikussal, mivel-
 s hogy az azt írta róla, hogy csepürágó.

Mikor megkötötték a frigyüket, egy este, amint va-
 s csora után haza mentek, Tükörváry azt mondta Len-
 s kének:

— Ugy hiszem, nem lesz okod a panaszra.

— Én is remélem!

— Csupán arra kérek, hogy amig velem vagy, ne
 s folytass mással viszonyt. Ezt az egyet a leghatározot-
 s tabban kikötöm magamnak, mert tudod, nem szeretnék
 s nevétséges figurává lenni, akinek a felesége sarvakat
 s rak a homlokára.

— Ugyan kérek!

— No, ne érts félre kedvesem, — folytatta Tükör-
 s váry — egyáltalán nem gyanúsítalak. Csak tisztázni
 s akarom a helyzetet. Elvégre, ha nem is léptünk egy-
 s mással az oltár elé, de mi férj és feleség vagyunk.

Pathétikusan tette hozzá:

— Ne feleld, hogy most az én nevedet viseled. És
 s valamint hogy te rám bízod a becsületet, azonképen én
 s is megkövetelem, hogy te viszd az én becsületemet
 s ne mocskold be!

— Féltékeny természetű vagy? — kérdezte Lenke.

— Egy kissé, bevallom, igen: S ép azért legjobban, ha
 s még most idejekorán tisztába jövünk egymással. Például
 s említetted, hogy Pesten volt egy barátod . . .

— Igen, egy fiatal báró.

— Ugy? És persze pénzzel is segélyezett?

— Természetesen! — mondta rá Lenke, nem minden
 s cinizmus nélkül. — Szerelmről szó sem lehetett, csak
 s éppen az érdek. Végre is tudod, mikor az ember har-
 s mincz forint gázsival van szerződötve . . .

— Nos igen — szólt Tükörváry egy olyan előkelő

konstatáljuk, hogy Székely Renée igen szép volt és igen jól énekelte, — Morvay kedvetlenül játszott, Bardi bohózkodott és Kelemen egy átkozottul rossz kuplét akart énekelni, — a gyér számú közönség pedig Isten igazában unatkozott és ásitással igyekezett az időt előltni!

Vasárnap már jobb darab került színre, mert Rónaszeki bohózata a „Méltóságos csizmadia” nem szükkölködik mulatságos fordulatokban és jelenetekben s ha a darabot egészen uraló czimszerepet kellő discretionnal játszik meg, nem kis élvezetet nyújthat a nevetni vágyó publikumnak, Bárdy azonban a czimszerepet oly rémitő tulzással játszotta, hogy ezzel nagyon sokat levont az élvezetből. Szünni nem akaró kupléi egyszerűen izetlen szörnyszülöttek voltak. Sokszor dicsértük Bárdyt discretionjáért s híjje meg, több i g a z i hatást kelt ezzel, mintha ilyen tulzó játékkal és ilyen ugynevezett kuplékkal kétes értékű tapsokat csikar ki. Igen jól és kelvesen játszott Novák Irén, nemkülönb Székely Renée, ki csinosan is énekelte, valamint Gulyás, igazi tipikus politikusi csizmadiaát mutatva be.

Hétfőn igen jó előadásban „Az édes-t ismételték, szomorú tapasztalatot szereve arról, hogy ily kis városban a legjobb darab és legjobb előadás sem képes kétszer vonzani megfelelő számú közönséget.

Kedden ismét Shakespeare est volt s mert e téren már általánosan ismert Rakodczay kiváló tehetsége, a közönség nagy számban kereste fel az előadást. Macbethet mutatta be ez alkalommal a nagy tehetségű és fáradhatatlan igazgató. Alakítása e szerepben is kiváló volt, alapos tanulmányra vallott és hogy nem nyújtott olyan tökéletest, mint Shylock és Learban, oka csak az, hogy Macbeth sötét, de egyszersmint hősies alakjához saját alakja és hangja nem megfelelő. Legjobb volt most is azon jeleneteiben, mikor sok gonoszágától gyötörve az örülés szélén áll és vizioi vannak és ezen jelenetei után a válogatott közönség sűrű tapsaival és kihívásaival árasztotta el. Lady Macbeth szintén igen nehéz szerepét Palugyay Vilma játszotta s tekintettel arra, hogy ugyszólva pályája kezdetén van, feladatát igen tisztességes sikerrel oldotta meg, ámbár nem minden jelenetében tudott sikeresen megküzdenni terhes szerepe nehézségeivel. Nagy előnyére szolgálnak szép alakja, erőteljes hangja, melyet azonban olykor túlságosan kihasznál, helyes arczjátéka. A sűrű tapsokban neki sem volt hiányossága. Morvay és Simon igen szépen szavaltak, nagyon jók voltak a boszorkányok s elismerés illeti önfeláldozó szereplésükért Fodor Szerénát, Verbóczy Emiliát és Kövessy Szerénát. A rendezés mintaszerű volt, az öszjáték kifogástalan, ezekben Rakodczay társulatát feltétlen dicséret és elismerés illeti és sokban hozzájárul ily nagyobb szabású darabok sikeréhez. A jelmezek, díszletek szintén dicsérik a gondos, figyelmét mindenre kiterjesztő igazgatót.

A nyári menetrend.

A magyar királyi államvasutak vonalain és az általa kezelt magánvasutakon május 1-én a nyári menetrend lép életbe, melynek az erdélyi országrészt és specialiter Alsófehér vármegyét érdeklő lényegesebb eltéréseit a jelenlegi menetrendtől a következőkben ismeretjük:

A budapest—kolozsvár—predeáli és a budapest—arad—tövisi vonalakon. A jelenleg Kolozsvár és Arad felől délután Budapest k. p. u.-ra egyesítve érkező és innét ugyanezen irányokba egyesítve induló délutáni gyorsvonatok, Budapest és Szolnok között ismét elkülönítve fognak közlekedni és a budapest—aradi gyorsvonatok Arad és Tövis, illetve Predeál között folytatást nyernek s Predeálon ismét közvetlenül csatlakoznak a román vasut gyorsvonatához Bukarest felé, illetve felől.

E vonat, úgy, mint az előző években, Budapest és Brassó között I. és II. oszt.; Brassó és Predeál, illetve Bukarest között csak I. oszt. kocsiakkal fog közlekedni.

A predeáli gyorsvonat Budapest k. p.-u.-ról a jelenlegi gyorsvonatu csatlakozásokon kívül még a Grác felől érkező gyorsvonathoz is fog csatlakozni és emiatt Budapestről d. u. 2 óra 15 perczkor, Aradról este 7 óra 18 percz, Tövisről éjjel 12 órakor indul és Predeálra, úgy, mint a múlt évben, reggel 6 óra 26 perczkor, Bukarestbe pedig d. e. 11 óra 20 perczkor (kelet-európai idő) érkezik; az ellenvonat pedig Bukarestből d. u. 5 óra 40 perczkor (kelet-európai időben) indul és Tövisre másnap éjjel 3 óra 18 percz, Aradra reggel 8 óra 8 percz, Budapest k. p.-ura d. u. 1 óra 10 perczkor érkezik.

A délutáni kolozsvári gyorsvonat ellenben Budapestről az arad—predeáli gyorsvonat előtt, vagyis d. u. 1 óra 55 perczkor indul és Kolozsvárra éjjel 10 órakor érkezik. Ezen vonat Rákoson, Nagy-Kátán és Ujszászon rendszeren, Tápó-Szelén pedig föltételesen áll meg. Ellenben a Budapestről d. u. 2 óra 15 perczkor az Arad felé induló gyorsvonat Tápó-Szelén nem áll meg, Rákoson, Nagy-Kátán és Ujszászon pedig csak fölszálló utasok által lesz használható.

A Budapest k. p. u.-ról Kolozsváron és Predeál felé este 9 óra 15 perczkor indul, valamint a Predeál felől Budapest k. p. u.-ra reggel 7 óra 50 perczkor érkező gyorsvonat „Maros-Ujvármegállók helyen” és Kolozs-Kara állomáson, a Kolozsvárról Budapest felé reggel 5 óra 23 perczkor induló gyorsvonat pedig Jegenye gyógyfürdő megállóhelyen a fürdő-évad tartama alatt föltételesen ismét meg fog állani. Ellenben csekély igénybevétel miatt megszüntettetik a megállása a következő vonatoknál és állomásokon és pedig: a Predeál felől reggel 7 óra 50 perczkor Budapestre érkező gyorsvonatnál Sáp és Török-Szt.-Miklós állomásokon; a Predeálról Tövisen át Budapestre közlekedő gyorsvonatnál Berzován, a Budapestről Aradon át Predeálra közlekedő gyorsvonatnál Békés-Földváron és Berzován; az Aradon át Budapest és Gyulafehérvár

között közlekedő mindkét irányu gyorsvonatnál Lökös-házán.

A nyári menetrendre vonatkozó egyéb részletes adatok úgy a menetrend-hirdetményekből, valamint az állomásokon a kapusok, illetve a személypénztáraknál, nemkülönb a városi menetjegy-irodáknál darabonként 30 fillérért kapható menetrendkönyvecskékből vehetők ki.

A jelenlegi menetrendből az új menetrendbe való átmenetre nézve a t. cz. közönség a következőkre figyelmeztetik:

A budapest—kolozsvár—predeáli és a budapest—arad—tövisi vonalakon. A Budapest k. p. u.-ról április 30-án d. u. 1 óra 55 perczkor induló gyorsvonat már Predeálig fog közlekedni, ellenben a predeál—arad—budapesti irányban közlekedő gyorsvonat az április 30-ika és május 1-je közötti éjjelen Predeál—Tövis—Arad között még nem fog forgalomba helyeztetni, hanem május 1-én reggel csak Aradról fog indítani és Szolnoktól Budapestig még a Kolozsvár felől közlekedő gyorsvonattal egyesítve továbbítatik.

A budapest—kolozsvári délutáni gyorsvonat, mely jelenleg Szolnokig az aradi gyorsvonattal egyesítve közlekedik, már április 30-án az aradi gyorsvonattól elkülönítve Budapestről d. u. 2 óra 15 perczkor fog indulni.

Vegyes hírek.

— **Előléptetés.** A m. kir. államvasutak tisztviselőkarában várva-várt előléptetések végre megtörténtek. Ez előléptetések közül minket is közelebről érdekel és örömmel jelezzük, hogy Jancsó Sámuel, a nagyenyedi állomás főnöke, a IV. rangfokozat első osztályába léptettetett elő. Bizonyára egy mint mi, olvasóink is örömmel veszik tudomásul e jól megérdemelt előléptetést, mert Jancsó Sámuel nagyenyedi tevékenységi ideje alatt előzékeny modora, figyelme, szolgálatkészsége és szeretetreméltóságával mindnyájunk becsülését és tiszteletét vívta ki. Gratulálunk.

— **Bethlen Gábor szobor-ünnepély Debreczenben.** Lapunk legközelebbi számában közöltük debreczeni értesüléseink nyomán, hogy az ottani főiskola akadémiai ifjusága a városunkban felállítandó Bethlen Gábor szobor-alap javára nagyszabású hangversenyt fog rendezni. Amilyen örömmel értesültünk e legelső hírről, épen olyan őszinte az örömünk most, midőn olvassuk, hogy a hangverseny iránt mind általánosabb kezd lenni az érdeklődés. Értesítenek, hogy az akadémiai ifjuság küldöttsége már járt ez ügyben Csiky Lajos akadémiai igazgatónál, ki örömmel vette tudomásul az eddig tett intézkedéseket s megígérte, hogy az ünnepély sikerét teljes készséggel fogja elősegíteni. Hiszük, hogy a főiskola kiváló tanárkara is — a Bethlen Gábor nagy nevének varázshatása alatt —

gesztussal, melylyel a színpadon bizonyára szép sikert aratott volna — nos igen, én értem a helyzetet és természetesen tartom. De hát annak a viszonynak vége van már, mi?

— Oh jó! Vége, teljesen vége!

— Ugy hát rendben van minden!

Azontul aztán ilyen dologról nem is igen esett többé szó és az ő életük felhőtlen volt. Békés együttlétüket nem zavarta semmi se, legfőleg az, ha Tükörvári néha-néha kissé ptyókosan ment haza, amikor Lenke szemrehányásokat tett neki a pazarlása miatt. Ámde olyankor Loránt rendszeren azt mondta:

— Kénytelen vagyok társaságba menni! Ezzel tartozom a pozíciómnak! Az embernek muszáj barátokat szereznie!

Amilyen jólelkű leány volt Lenke, eteljesen be is érte ennyi magyarázattal és másnapra már el is feledett mindent.

Jött aztán a nyár. A társulat valami kis városba került, ahol azonban átkozott rossz volt a szezon. A direktor kétségbeesetten járkált a pénztár körül és napról napra nagy búbanatosan konstatálta, hogy a jegyek nem fognak. Az aréna pedig minden este olyan üres volt, hogy a szerencsétlen igazgató, akit a társulat tagjai egyre pénzért ostromoltak, csak azért nem tépte ki a haját, mert parókat viselt. A bevételekből még a napi költség is alig futotta ki, a színészek pedig egyre csak azt a választ kapták a princípálisuktól:

— Nagyon sajnálom, de ha megölnek se tudok pénzt adni!

A helyzet nagyon kellemetlen volt Lenkékre nézve is. A hitelezőket általában az a tulajdonság jellemzi, hogy akkor a legtörelmetlenebbek, mikor az adósnak legkevésbé van pénze, s az ő hitelezőik e tekintetben nem tartoztak a kivételek közé. A korcsáros zugoló-

dott, mert nem fizettek a kosztért, és valami olyasfelét beszélt, hogy nem szívesen vár, mert már nem egyszer megjárta a színészekkel; a szállásadójuk is mogorvaskodott, mert nem fizették ki a lakást, és leplezetlenül kimondta, hogy amíg tartozásukat ki nem fizetik, a holmijukból egyetlenegy darabot se hagy elvinni és így beköltözött hozzájuk a gond, a szürke gond és csüggedten gondoltak a jövőre, mert nem tudták, miként szabadulnak ki a szánalmas szituációból.

Lenke már az ékszerait is zálogba tette és egyre azon törte a fejét, honnan szerezhetne pénzt. Egyszerre átvillant agyán a gondolat: hátha írna a bárónak, a régi bárónak, aki mindig olyan bőkezű volt vele szemben? De hátha Loránt megtudja? Loránt feltékeny, mint egy Othello; ki tudja, mire volna képes dühében, ha megtudná?

— Ej, hát muszáj azt neki megtudnia? — okoskodott a leány. — Eltitkolom előtte... A földög, hogy a báró elküldje a pénzt!

Nem is habozott aztán már sokáig, hanem megírta levelét a bárónak; pár sorban elmondta, hogy milyen sötét helyzetben van és bizalommal kérte, hogy a régi barátság okából segítsen rajta.

A báró pedig igen nobilis módon viselte magát és már három nappal később beállított a levélhordó Lenkéhez a várva várt válaszszal. A balszerencse úgy akarta, hogy Loránt épp akkor őjjön haza:

— Levél? — kérdezte Tükörvári.

— Igen — felelte Lenke nagy zavarral, amelyet minden erőlködése dacára se tudott palástolni.

Loránt erősen szemébe nézett a leánynak. Határozott léptekkel ment feléje és kemény hangon azt mondta:

— Te kaptad azt a levelet? Kitől kaptad?

Lenke valamit dadogott. Valami kifogást keresett és

zavara nőttön-nőtt. Tízszor is gondolta, mit fog mondani az urának és ime most képtelen volt szólni. Lesütötte a szemét, miut akit bűnön kaptak rajta.

— Kitől kaptad azt a levelet? — kiáltott Loránt haraggal, vad indulattal — tudni akarom, jogom van hozzá, hogy megtudjam, követelem, hogy mond meg!

— Nem, nem! — mondta remegve a leány.

— Ah, tehát olyan levél, amelyről nekem nem szabad tudnom? Hahaha! És én azt mondom, hogy tudni akarom, érted, akarom, hogy mi van abban a levélben, és parancsolom asszonyom, érti? parancsolom hogy mutassa meg, de rögtön, de azonnal!

Szuró pillantással, szigoruan nézte a leányt s amikor ez még mindig habozott a levél átadásával, megragadta a karját és szinte ordított:

— Ah, tehát így vagyunk? Tehát megcsalsz? Tehát a hátam mögött levelezel a — szeretőddel! S én botor, még megbiztam hűségében és hittem hazug szemének, hittem hazug ajkainak! De él boszum és megmutatom, hogy nem vagyok törékeny, hitvány hób! A levelet, asszonyom, a levelet! a levelet!...

A következő pillanatban aztán megragadta a leányt és erőnek erejével akarta elvinni tőle a levelet. Lenke védekezett. Dulakodni kezdtek, de a férfi erősebb volt, kiragadta kezéből a levelet s aztán lihogva, sápadtan bontotta föl.

Egy százas hullott ki belőle.

Néhány pillanatig Loránt merően nézett a remegő Lenkére, aki megsemmisülten, félve állott előtte és nem merte ráemelni a szemét.

Aztán pedig a jellemzősínész egy energikus mozdulatot tett.

Hanyagul zsebébe gyűrte a pénzt és fűtyörészve indult a vendéglő felé.

szintén meg fog tenni minden lehetőt az ünnepély teljes sikere érdekében. A nagyenyedi Bethlen-kollégiumban végzett s most a debreczeni főiskola akadémiáján tanuló zenei ifjakon kívül különösen Boross Lajos és Kun Béla akadémiai hallgatók állanak a nemes mozgalom élén, kik az egész ifjúsággal karöltve, ritka buzgósággal tesznek meg mindent, hogy a hangverseny egy hazánk legelső református főiskolája akadémiai ifjúságának méltóságához, valamint Erdély legnagyobb nevelőintézményének dicső emlékéhez méltó legyen.

— **Dr. Elekes Viktor** gyulafehérvári ev. ref. esperest a Bartók György dr.-nak püspökké megválasztásával üresedésbe jött egyházközségi főjegyzői állásra a gyulafehérvári egyházmegye április 24-én tartott népes értekezletén egyhangulag és lelkesedéssel jelölte. Ez alkalommal csak is röviden regisztráljuk a hírt, de mindenestre kötelességünknek ismerjük visszatérni e kérdésre és e fontos állás betöltésének kérdésében elfoglalt álláspontunkat kifejezni.

— **Bartók György utóda.** A szászvárosi ref. egyházközségben már megindult a püspökké választott Bartók György dr. utódjának kijelölésére. Az egyházközségben, ahol eddig meglehetősen megoszolva a választandó lelkész személyét illetőleg a vélemények, Szabolcska Mihály temesvári és Jancsó Sándor nagyenyedi lelkészek a megüresedett állás komoly jelöltjei.

— **Gyermek-előadás.** A felnőttek mulattatása mellett az apróságokról sem feledkeznek meg Rakodczay bácsi és hogy az apróbb gyermekek is kellemesen emlékezzenek vissza reá és derék társulatára, a jövő hétfőn május hó 1-én délután 1/2 órákor gyermek-előadást rendez zona-árákkal. Szinre kerül pedig ez alkalommal a mulattató „Peleskei notárius”, mely nagyon is alkalmas a kicsinyeknek egy pár kellemes órát szerezni. Az előadás 1/2-re kitűzött kezdete lehetővé teszi, hogy a kisebb nagyobb iskolás gyerekek is részt vehessenek az élvezetben, melyre Rakodczay bácsi őket ezennel meghívja és nagy számban elvárja.

— **Értesítés.** A nagyenyedi ev. ref. tanítóképzőben az írásbeli képesítő vizsgálatok f. é. május 15-én kezdődöleg, a szóbeliek június 26–27. napjain foglalkoztatni. Folyamodni kívánók okmányokkal felszerelt kérvényeiket május hó 10-ig terjesszék be az igazgatósághoz. Nagyenyed, 1899. április 11. Nagy Lajos, képezési igazgató.

— **Színházi műsor.** Ma (április 27-én) csütörtökön Thury Zoltán „Katonák” című színműve, mely a Vigszínházban és egybeült oly szenzációt keltett. Debreczenben, Szegeden, Pozsonyban a közös hadseregbeli tisztikar napiparancsban tiltatott el, hogy a „Katonák”-at megnézze. És miért? Mert e darabban igazság van és pedig szép igazság. Mely rokonszeny nyilvánul itt a katonaság árnyoldalai folytán szenvedők iránt. Szombaton (ápr. 29-én) a vig „Gyurkovics-lányok” is bevonulnak színpadunkra. Hétfőn (május 1-én) pedig délután, a közönség ohaját követve, gyermek-előadást rendez az igazgató. Szinre kerül „A peleskei notárius” délután fel ötkor, leszállított helyárrakkal.

— **Felhívás.** Mindazon volt osztálytársaimat — akikkel az unitáriusok kolozsvári főgimnáziumában az 1888/89. iskolai évben érettségit tettünk — e helyen tisztelettel felhívom, hogy állásukat és tartózkodási helyüket hozzám a folyó évi május hó 15-ig tudtul adni sziveskedjenek, hogy a folyó évben megtartandó 10 éves találkozóunkra nézt előzetes levelezések után a kellő előkészületeket megtehessek. Balásfalva, Alsófehér vármegye, 1899. április 21. Imreh József, járási szolgabíró.

— **A féláru vasuti menetjegy iránti kérések bélyegmentessége.** A közigazgatási bíróság pénzügyi osztálya még a múlt év december havában S. sz. a. hozott döntvényében kimondta, hogy a féláru vasuti menetjegy váltására jogosító igazolványok kiállítására iránt az igényjogosultak részéről az államvasutak igazgatóságához vagy üzemeltetési igazgatóságához kérésük bélyegmentesek. E döntvényhez most a pénzügyminiszter is hozzájárulván, a belügyminiszter körrendeletileg értesítette a vármegyét, hogy az államvasutak igazgatósága a kereskedelemügyi miniszter által utasított, hogy az igényjogosultak által bélyegmentesen benyújtott új tárgyú kérvények meg ne lelejtezesenek és szabályszerűen tárgyalassanak.

— **Nyomatás nyomdafesték nélkül.** A Moniteur Industriel hoz hírt erről a nagy jelentőségű találmányról, amely egy Green nevű angol kémikustól származik. Az új készüléket szakértők, tudósok és meghívott közönség jelenlétében bé is mutatta Londonban és általános elismerést nyert vele. Részletes leírást a nyomtatógépről nem közöl a nevezett szaklap, de a találmány lényegét igen is ismerteti. A Green által használt papírt előzetesen bizonyos kémiai kezelésnek kell alávetni. Ha most a teljesen tiszta betüöntvényű,

amelyen elektromos áram jár keresztül, rászoritjuk a papírlapra, akkor azon vegyi változások állanak elő s ezek azt eredményezik, hogy a betűk helye feketén jelenik meg, akárcsak a festékkel való nyomtatásnál. Az elektromos áram az érintkezési pontokon megbontja a papírosba itatott alkotórészeket és a sötét színt előidézi épen úgy, mint a napfény a fenyképező készülék érzékeny lemezén. Az új módszerrel nemcsak betűket, hanem rajzokat is igen tisztán lehet nyomtatni és a nyomás teljességgel kimoshatatlan színt sohasem változtatja.

— **A veszedelmes bankóta.** Philadelphian az adóhivatal gondosan őriz egy 1-dolláros bankópénzt, amelyről azt mesélik, hogy minden tulajdonosára szerencsétlenséget hoz. A hátlapján vörös tintával e szavak vannak feljegyezve: „Az utolsó bankóta, amelylyel rendelkezem. Vegyék el tőlem, mint ahogyan a többi is elvették és a lelket is ráadásul. Átok legyen mindazon, amit ezért a bankóért vásárolni fogtok! Átok reátok is, rabló népség!” Attól a naptól kezdve, amikor a bankót bevették, az adóhivatal sok kellemetlenség érte. Először a pénztárnok beteg lett, később egy ur, akinek kiadták, visszaküldte azzal, hogy szerencsétlenséget hozott reá, majd a hivatalfőnök családját látogatta meg sok súlyos csapás, azután betörték a pénztárba s egy csomó pénzt elvittek, hanem a vészhozó bankó ott maradt. A napokban Jersey-City egy polgára, aki értesült a dologról, levelet küldött az adóhivatalnak, hogy ő kész beváltani a rossz hírű papírpénzt; elég erősnek érzi magát, hogy szembeálljon a fenyegető bajjal, amelyet pusztá babonának tart csupán.

— **A váltó feltalálása.** Egy német jogtörténelmi munkában a váltó eredetére nézve a következőket olvassuk: A tizenhetedik század irói azt állítják, hogy a váltót zsidók találták fel. Ilyen értelemben írnak: Blaivax, Marberger, Savary stb., sőt Montesquieu is. De még azok is, kik tagadják ez állítást, elfelejtettek a zsidó irodalomra hivatkozni. Pedig épen ebből a forrásból lehet bebizonyítani, hogy a zsidóknak a váltó feltalálásában részük nem volt. Ha a váltót zsidók találták volna fel, úgy megemlékeznek róla a középkori zsidó-irodalom is, azért mondjuk a középkori, mert említett írók szerint a zsidók 1111 és 1306 közt találtak volna fel. A váltót azonban először a tizenhatodik század rabbijai, mint: Mose di Tirani, Samuel di Medina, Isaac Abarbi, Samuel Chajjuu és mások említik először. Ezek irataikban a váltót mindig lettere di cambio-nak nevezik és olyan kifejezésekkel fordítják, melyek a középkori zsidó irodalomban egyáltalában nem fordulnak elő, minthogy az az említett nyelvet nem ismerte. A fordítás azt bizonyítja, hogy a zsidók a váltók használatát az olaszoktól tanulták el. Velenczének a kelettel való nagy forgalma a keleti zsidóknak is elég alkalmat szolgáltatott, hogy megismerjék és használják a lettere di cambi-ot.

— **A rókok életéből.** Hogy az öreg him róka táplálékkal látja el a fiatalokat, ez előfordul ugyan, de a legnagyobb ritkaságok közé tartozik. Hogy miért van ez így, ennek az okát csak sejtethetjük, de teljesen megállapítani nem lehet. Akárhány vadász van, aki határozottan kétségbe vonja azt, hogy a himróka a fiatalokat akár a barlangban, akár azon kívül táplálja. Hogy egyesek mégis azt tapasztalták, hogy a himróka a fiataloknak táplálékot hordott volna, az nyilván arra vezethető vissza, hogy a róka éjjeli csatangolása alkalmával a barlangokat és lyukakat is látogatja s így esetleg megtörténhetik vele az is, hogy olyan lyukakba is téved, a hol fiatalok vannak, ezekkel tehát nem szándékosan, hanem véletlenül találkozhat s lehet, hogy ilyenkor néha megosztja zsákmányát; de tisztán azért, hogy a fiatalokat táplálékkal lássa el, azokat sohasem keresi fel.

— **A „Zenélő Magyarország”** zongora- és hegedű-zenemű-folyóirat ép most megjelent VIII-ik füzeté tartalmazza a következő zenemű-ujdonságokat: I. „Rózsabokor, két nefejejt” szép új magyar dalt. II. Kiskeszényi Szabó Istvánról „Beszéljen a mamával” című talp alá való dallamgazdag polka francisait. III. Lányi Ernő „Scene de danse” című magyar jellegű határos 4 kezes darabját. IV. Grieg Edwardnak, a most annyira kedvelt svéd compositornak „A magányos vándor” című szép jellemképét. Ily rendkívül gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország” minden egyes füzeté, miért is minden zongorázó és hegedűsnek, ki a legjobb magyar dal, műdal, kuplé, szalon-tánczenét s hegedű-ujdonságokat birni ohajja, különösen figyelmébe ajánlhatók e zenemű-folyóirat havonként kétszer megjelenő 10–10 oldal tartalmú füzetéi. Egy negyedében 8 füzet 60 oldal tartalommal 1 frt előfizetésért kapható s előfizetések s egyéb hangjegyekre szóló megrendelések a „Zenélő Magyarország” (Klöckner Ede) zeneműkiadóhivatalába Budapest, VI. Csengeri-utca 62a intézendők, honnan árjegyzékek és az

egy-évesjegyek gazdag tartalmú mutató jegyzékek ingyen s bérmentve küldetnek.

— **A Nagy Képes Világtörténet** első kötete be van fejezve. A szaktudomány kimondta rá, hogy első rangú munka. Helyes volt az auctor megválasztása, kitűnőek azon részek, melyek a legújabb kutatások óriás anyagát ölelik fel, szépek az illusztrációk, élvezetes az előadás módja, szóval az egész nagybecsű tudományos mű szépségeinél, vonzó tartalmánál s előadásánál fogva méltó a nagy közönség legnagyobb pártolására. Most a 22. és 23. füzet jelent meg egyszerre. Ebben van az index. Szabatos pontos munka. Csak ha ezt átlapozzuk, akkor látjuk, a tartalomjegyzék rövid szavaiból, mily mesegazdag e kötet. Az index olyan valami az irodalomban, mint az ételben a só. Nem is könnyű, amelyben index nincs, mint a hogy nincs étel só nélkül, de magában élvezhetetlen az index, mit a só. Az index modern találmány. A régi, kis könyvekhez nem kellett ily „Betűrendes Tárgymutató.” „Aki valamit keresett, könnyen átlapozhatta az egész könyvet. De ma, a tudományos anyag felhalmozódásának idején le lehetetlen az embernek mindazt eszébe tartani, amit olvasott. De ha betűrendes tárgymutató, névmutató van a könyvben, mindenki könnyen eligazodhat benne. Ma már igen kevés tudós meri utjára bocsátani művét index nélkül, azzal az elbizottságteljes elvvel, hogy: „Vagy olvassák el az egészét, vagy a kezükbe se vegyék!” Nem úgy van az. Az index nem azok számára készült, akik nem akarják elolvasni a könyvet, hanem azoknak, akik elolvasták s mások is hasznát akarják venni. Főképpen a történelmi munkáknál nélkülözhetetlen. Különböző füzetek sincsenek képek nélkül. Négy pompás műmelléklet díszíti, köztük egy kiválóan érdekes, színes „képfaragó műhely Egyiptomban”, mely az egyiptomi szobrok készítményét mutatja. A Nagy Képes Világtörténet 12 kötetben jelenik meg. Szerkesztője Marczali Henrik egyetemi tanár. Az első kötet a kelet ókori népeinek története. Egy kötet ára díszkötésben 8 frt. Megjelen füzetekben is. Minden héten egy füzet, a 30 kanczár. Kapható a kiadó Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaság könyvkereskedésében, (Bpest, Üllői-út 18.) s minden hazai könyvkereskedésben.

Közgazdaság.

A lentermesztésről.

A lentermelése nálunk Magyarországon nem igen tud prosperálni s inkább hanyatlásnak, semhogy fejlődésnek indult. Igaz, hogy e körülménynek egyik oka a vámentesen beözönlő gyapot is, de másrészt oka az is, hogy a lentermelés terén nem haladunk a korral s régi módi áztatási rendszerünk nem felel meg a kor kívánalmainak. A len jó termést csak nagyon jó földkeken adhat. Legjobb terméseket kétségen kívül szűzföldeken ad, amennyiben azonban ilyenekkel már nem igen rendelkezünk, megfelelő míveléssel és trágyázással kell a földeket megjavítanunk. A trágyázást illetőleg az legyen az elv, hogy közvetlenül len alá szalmás istállótrágyát alkalmazni nem szabad. Belgiumban pl. őszkor higitott trágyával öntözik meg a talajt, mely áll 15% trágyalé és 85% vízből, amely keverékből 120–150 hektolitert visznek ki egy hektárra. Avagy őszkor beterítik az egész területet istállótrágyával s tavasszal legereblyézik a kilugozott és a talaj felszínén maradt szalmát. E mellett azonban a műtrágyaféléket is igen kiterjedten használják s éppen ezeknek használatával érnek el óriási terméseket. Ezeknek használatát illetőleg mindenestre jó lesz előbb kiesenyben eszközölt kísérletek útján megállapítani, hogy mely műtrágyából milyen mennyiséget szükséges az illető talaj, hogy a lehető legnagyobb termést adja. Mégis a legáltalánosabban a következő trágyázási mód használatos. A bevetendő területet még ősszel kell ellátni 130–170 kg. kaimittal, tavasszal pedig vetés előtt 120–150 kg. szuperfoszfáttal; közvetlenül vetés után 35–50 kg., négy héttel később ismét 35–50 kg. chilisátróm szórando ki. Ilyen trágyázás mellett a lehető legnagyobb s nálunk egészen szokatlan termésekre lehet kilátásunk.

Előveteménynek legjobbak az őszi s tavaszi gabonafélék, a here s a zöld ugar. A talaj mívelése pedig álljon: tarlófórtás, őszi mély szántás s tavaszi grubberozásból.

A lent igen korán és sürűen kell vetni. Egy kis hold földbe elegendő 85–120 liter mag, sőt ha mag-nak vetjük, 50–65 liter is. Vetés előtt a talajt meg kell hengerezni, utána jól befogasolni s ismét lehengerezni tanácsos. A vetőmag egyenletes mélyen való s egyforma letakarására igen nagy gondot kell fordítani. A magnak 3–4 cm. mélyebben nem szabad fekdüni. A lennek letakarítását akkor kell eszközölni,

midőn az sárga érésben van. Az utóérés 10—12 nap alatt szokott lefolyni.

Az áztatást illetőleg e helyen csak annyit jegyezzünk meg, hogy lentermő vidékeken legcélszerűbb volna szövethetési uton létesíteni modern, a technika mai vívmányai szerint berendezett lenáztatókat és lenkikészítő telepeket.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

„Henneberg-selyem”

45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendeltek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, **mintákat pedig posta fordultával** küldenek: **HENNEBERG G. selyemgyáral** (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. — Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. 1

3100. számhoz. tkvi 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. bíróság mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete végrehajtónak Dávid Mihaila végrehajtást szenvedő ellen 30 frt s jár. iránti végrehajtásos ügyében a mihálcfalvi 160. számú tjkvben foglalt A + 1., 7., 8., 17., 22—26. rend, 285., 286., 2427/2., 2617/1., 4245/1., 1260/2., 1793/2., 1794., 5264/2/1. és 4057/2. hr. sz. ingatlanára 325 frt megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi május hó 12-én d. e. 10 órakor Mihálcfalva községében megrendelt nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-
letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-

nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismeré-
vényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság telexkönyvi kiadóhivatala.

Balázsfalván, 1899. évi január hó 24-én.

Haubensild Károly,
telexkönyvi kiadó.

1788 1—1

785—1899. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. bíróság mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyapoldi takaré- és előleges elhelyezési egyesület végrehajtónak Cseregovai Iliené Mina végrehajtást szenvedő ellen 375 frt s jár. iránti végrehajtásos ügyében a kisesergedi 70. számú tjkvben foglalt A + 35. r. sz. 158/1., 158/2., 159. hr. sz. ingatlanára 208 frt; + 36. r. 439. hr. sz. 6 frt; + 37. r. 505. hr. sz. 106 frt; + 38. r. 542. hr. sz. 55 frt; + 39. r. 870. hr. sz. 22 frt; + 40. r. 956. hr. sz. 207 frt; + 41. r. 1034., 1035. hr. sz. 333 frt; + 42. r. 1133 hr. sz. 315 frt; + 43. r. 1184/2. hr. sz. ingatlanára 246 frt s végül + 44. r. sz. a. 12161/805684-ed rész közös legelőbeli illetményre 54 frt megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1899. évi június hó 13-án d. e. 10 órakor Kis-Cserged községében megrendelt nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-
nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismeré-
vényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság telexkönyvi kiadóhivatala.

Balázsfalván, 1899. évi március hó 26-án.

Haubensild Károly
telexkönyvi kiadó.

1785 1—1

52. számhoz
tkkvi 1899.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. bíróság mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyenyedi ev. ref. Bethlen-főiskola végrehajtónak Komsa Petru végrehajtást szenvedő ellen 210 frt s jár. iránti végrehajtásos ügyében a mihálcfalvi 235. számú tjkvben foglalt A + 5. r. 990. hr. sz. ingatlanára 112 frt; + 10. r. 1789. hr. sz. 51 frt; + 17. r. 3077. hr. sz. 24 frt; + 21. r. 3989. hr. sz. 80 frt; + 22. r. 4365., 4366. hr. sz. 51 frt; + 27. r. 408/2., 409/2. hr. sz. 109 frt; + 29. r. 3370/1., 3371/1., 3374/1., 3375/1. hr. sz. 67 frt; + 30. r. 4533/2/2. hr. sz. 24 frt; + 31. r. 4911/3., 4913/3., 4914/3. hr. sz. 37 frt; + 32. r. 4915/2., 4919/2., 4920/2., 4921/2. hr. sz. 118 frt; + 33. r. 5108/3. hr. sz. 13 frt; + 34. r. 815/1/b., 817/1/b.

hr. sz. 48 frt; + 35. r. 1407/2. hr. sz. ingatlanára 30 frt megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1899. évi május hó 24-én d. e. 10 órakor Mihálcfalva községében megrendelt nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-
nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismeré-
vényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi kiadóhivatala.

Balázsfalván, 1899. évi január hó 22-én.

Haubensild Károly,
kir. telexkönyvi kiadó.

1787 1—1

4097—898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. bíróság mint telexkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy Nyisztor Jozsifnak Gan Dumitrué, Florea Paraschiea elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 70 frt tőke, ennek 1894. évi augusztus hó 22-ik napjától járó 8% kamatai, 35 frt 74 hr már megállapított, valamint jelenlegi járó 6 frt 65 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedőnek az Intregald 44 sz. tjkvben A + 1—3., 6—22. r. sz. a. foglalt ingatlanokból jutalékára, illetve az összes ingatlanokra 497 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés 1899. évi május hó 12-ik napján d. u. 3 órakor Intregald községében fog megtartatni.

Árverezni szándékozik, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre váltta után 3 egyenlő részletben, 15, 30, 60 nap alatt, minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telexkönyvi hatóságnál és Intregald község előjáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fent irt tjkgyökönyvben feljegyezni, végre az árverési hirdetmény törvényesabba módon közzététetni rendeltetik. Miről érdekelt felek értesítetnek.

A kir. bíróság telexkönyvi hatósága.

Nagy-Enyed, 1898 október 16-án.

A kir. bíróság hivatalos távollétében

Vincinti,
kir. albjbiró.

1786 1—1

Könyvnyomda.

Könyvkötészet.

A NAGYENYEDI

KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUHÁGYÁR

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonló vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállítása tekintetében.

A főtéren levő üzleti irodájában iskolás gyermekek részére mindennemű **iskolai szerek**, papír, tinta, tintatartók, tollak, tollnyelek, írónok, palatáblák, palavesszők, vonalzó, **rajzeszközök**, festékek, ecsetek, rajztáblák, rajztömbök, torlógummik, szivacsok, **könyvtáskák** stb. stb. kicsinyben és jutányos árak mellett szerezhetők be.

Megrendelések bárhol megjelenő **könyvekre, hírlapokra és folyóiratokra** elfogadtatnak s pontosan teljesítetnek.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olcsón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.

Megrendelések elfogadtatnak az üzleti irodában: Főter 38. sz. a.
(Leányiskola épülete.)

Nyomatványraktár.

Írószer-kereskedés.